

بیانات در دیدار هزاران نفر از مردم و عشایر شهرستان نورآباد ممسنی - 15 / اردیبهشت / 1387

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام علي سيدنا و نبينا ابي القاسم المصطفي محمد و علي اله الأطيبين الأطهرين سيما بقيّة الله في الأرضين.

برای من توفیق بزرگی است که توانستم در سفر به استان فارس، با شما مردم عزیز و باصفا و مؤمن و انقلابی ممسنی ملاقات کنم. قبلاً برای من این توفیق پیدا نشده بود و امروز خوشحالم که بحمدالله این جمع پرشور برادران و خواهران این شهر و این منطقه و شهرستان را در این محل و در این جمعیت متراکم ملاقات می‌کنیم.

یقیناً اولین امتیاز مردم عزیز ممسنی همین است که با همهی وجود و با همهی دل، به انقلاب - که برخاسته‌ی از حقیقت اسلام بود - گرویدند. البته ریشه‌های ایمان و اعتقاد به اهل‌بیت و به خاندان پیامبر در مردم این شهر و این منطقه بسیار ریشه‌دار است. از گذشته همین جور بوده است. در دوران پیش از انقلاب و در دوران طاغوت، مرحوم آیه‌الله شهید مدنی - که از شهدای بزرگوار محراب در سالهای اول انقلاب هستند - مدتی را در این شهر تبعید بودند. مردم از این سید نورانی و بزرگوار با آغوش باز استقبال کردند. این نشانه‌ی همان اعتقاد عمیق و باور پاک و خالص به انقلاب و به خاندان پیغمبر و به امامت و ولایت است.

در دوران جنگ تحمیلی، عشایر غیور این منطقه جزو کسانی بودند که در میدانهای کارزار شرکت کردند و جان خود، زندگی خود و هستی خود را در طبق اخلاص گذاشتند و برای دفاع از اسلام، از انقلاب، از نظام جمهوری اسلامی و از ایران اسلامی عزیز، کف دست گرفتند و به میدان آمدند؛ این آمادگیهای صادقانه در راه آرمانهای بزرگ، یکی از بزرگترین مفاخر برای یک ملت است.

درباره‌ی شما مردم عزیز ممسنی یک نکته‌ی ممتاز دیگری هم وجود دارد که ناشی از همان بافت عشیره‌ای این منطقه است. اگر انسان با چشم باز و با نگاه عمیق به پدیده‌های اجتماعی نگاه کند، نقاط قوت بسیاری را در این پدیده‌ها و حوادث اجتماعی مشاهده می‌کند. یکی همین مسئله‌ی بافت عشیره‌ای است. عشیره و قبیله و قوم، مظهر

پیوندهای فامیلی و خونی میان افراد است؛ این در اسلام تأیید شده. در اسلام ارتباط فامیلی و ارتباط با خویشاوندان و بستگان نسبی یک رویه‌ی پسندیده است و این که صله‌ی رحم - که یکی از واجبات است و قطع رحم از محرّمات است - مورد تأکید است، با توجه به همین است. این پیوند فامیلی و خانوادگی در بافتهای عشیره‌ای، یکی از نقاط قوت مجموعه‌های عشایری است.

البته در همین جا من این را هم اضافه کنم که جنبه‌ی مثبت این پیوند خانوادگی و فامیلی، همین عنصر دارایی ارزشی است که عرض شد؛ اما جنبه‌ی منفی آن را - یعنی تعصباتی که موجب درگیری بین عشایر و قبائل می‌شود - باید نفی کرد؛ این از نظر اسلام مورد قبول نیست. پیوند و ارتباط و التیام خانوادگی و عشایری بسیار خوب است؛ اما نفی دیگران نباید کرد. برادری در اسلام، در میان همه‌ی مؤمنان گسترده است.

«اتکم من ادم و ادم من تراب»؛ پیامبر بزرگوار ما به آنهایی که می‌خواستند به نسبت‌های قبیله‌ای خودشان با چشم تعصب نگاه کنند و دیگران را نفی بکنند، با این زبان جواب داد. یعنی پیوند درون عشیره‌ای و قبیله‌ای بسیار خوب و بسیار امر پسندیده‌ای است؛ ارتباط و اتصال خانوادگی و فامیلی و رحم، یک نقطه‌ی مثبت است؛ اما نباید این را وسیله‌ای برای نفی کسانی که خارج از محدوده‌ی این خانواده و عشیره هستند، قرار داد. به شما عرض می‌کنم: این ارزش ارتباطات فامیلی و خانوادگی در محیط‌های عشایری را پاسداری کنید و حفظ کنید - که بسیار با ارزش است - اما عشایر گوناگون، یکدیگر را نفی نکنند؛ همه با هم برادریم: «اتکم من ادم و ادم من تراب»؛ پیغمبر فرمود: همه‌ی شماها فرزند آدمید، آدم هم از خاک است. «پس ای بنده افتادگی کن چو خاک». ببینید این آموزش اسلامی به ما - در همه‌ی سطوح - چقدر عمیق است!

عزیزان من! برادران و خواهران! شما امتحان خوبی دادید؛ پیوستگی خودتان و پشتیبانی خودتان را از اسلام و انقلاب، ثابت کردید. در کشور ما، عشایر مایه‌ی عزت و افتخارند. من در یک جمع‌ی گفتم: بعضی از کشورها از اختلاف قومیتها در میان ملتشان، احساس بیم می‌کنند و می‌ترسند؛ ولی ما از عشایرمان احساس خرسندی و خوشبختی می‌کنیم! چرا؟ چون عشایر ما - در هر نقطه‌ای که هستند - پاسدار ملیت، پاسدار دین، طرفدار روحانیون و علاقه‌مند به مبانی اسلامی و سنت‌های بومی این کشور بوده‌اند. ملیت ما - که به فضل پروردگار با عنصر دین و اعتقاد به خدا آمیخته شده است - در همه‌ی دورانها و به کمک سنت‌هایی که بیش از همه در میان اقوام و عشایر گوناگون نفوذ و رسوخ داشته، باقی مانده است. بخصوص این عشایری که در مناطق مرکزی کشور هستند - منطقه‌ی فارس، منطقه‌ی اصفهان - ولایت‌مدارند و در طول این زمانها پاسدار تفکر اسلامی و تفکر وابسته‌ی به اهل بیت (علیهم‌السلام) بوده‌اند. لذا در هر دوره‌ای از دوره‌های طاغوت که میان روحانیت و علماء و دستگاه‌های استکباری و استبدادی برخورد و اصطکاک‌ی پیش آمده است، عشایر به عنوان نیروهای برای روحانیت، در مقابل قدرتهای مستبد و زورگو ایستاده‌اند. در همین استان فارس، عشایر در مقابل سلطه‌ی انگلیس ایستادند و با انگلیس مبارزه کردند؛ در مقابل

سلطه‌ی استبدادی پادشاهان دوران طاغوت - در دوران قاجاریه و در حول و حوش نهضت روحانی بزرگ، مرحوم آیه‌الله سید عبدالحسین لاری - ایستادگی کردند؛ بعد از آن در دوران رضاخان و بعد هم در دوران نهضت روحانیت، عشایر غیرت‌عشایری خود و اعتقاد عمیق خود به دین را نشان دادند. این را حفظ کنید.

جوانهای عزیز عشایری! امروز دنیا دنیایی است که اعتقاد و ایمان راسخی که متکی به مبانی مستحکم باشد، یک ملت را پیروز می‌کند. در دنیایی که سیاستهای گوناگون استکباری، مردم را به اباحت‌گری و بی‌بندوباری سوق داده‌اند، آن مجموعه‌ی مؤمنی که ایمان او متکی به مبانی مستحکم اعتقادی است، به برکت ایمان می‌تواند بر همه‌ی امواجی که در دنیا بوجود می‌آورند، غلبه کند؛ کما این که جوانان ما توانستند بر همه‌ی امواج استکباری‌ای که متوجه به نظام جمهوری اسلامی بود، غلبه کنند؛ اول پیروزی انقلاب بود، بعد پیروزی در عرصه‌ی نبرد دفاع مقدس بود و بعد هم تا امروز و در عرصه‌های مختلف، این ملت ایستاده است. جوانهای عزیز! این ایمان را حفظ کنید؛ این ایمان را با مبانی فکری، مستحکم کنید. همه - اعم از شهری و روستایی و وابستگان عشایر در شهر و روستا و مناطق کوچ‌رو - مقید باشند به این که این ایمان عمیق همراه با اخلاص و صفای باطن موجود در این منطقه را، با خواندن کتاب، با کتابخوانی در میان عشایر و مطالعه در میان جوانان این منطقه و با استفاده‌ی از انسانهای صاحب فکر و اندیشه - اندیشه‌ی درست و اسلامی - تقویت کنند.

در مورد منطقه‌ی شما، تنها نقطه‌ای که بنده را رنج می‌دهد، مسئله‌ی محرومیت این منطقه در بخشهای مختلف است. متأسفانه در زمینه‌های مختلف، این سرزمین با استعداد دچار محرومیت‌های متعددی است. این وضعیت ایجاب می‌کند که مسئولین توجه ویژه بکنند. شکی نیست که برخی از کوتاهیها در گذشته انجام گرفته است که امروز باید بوسیله‌ی دولت خدمتگزار و پرکار، ان‌شاءالله جبران بشود. آن چیزی که بنده را در این مورد خرسند می‌کند، همین سفرهای استانی دولت است: رفتن به استانهای مختلف و سرکشی مسئولان درجه‌ی یک کشور به شهرستانهای گوناگون و تماس با مردم و دیدن واقعیتها با چشم، نه در گزارش.

یکی از هدفهای من در سفرهایی که سالهای گذشته به استانهای مختلف کشور می‌کردم و در سفرها هم می‌گفتم، همین بود که دولتمردان را به توجه هر چه بیشتر به نقاط آسیب‌دیده و آسیب‌پذیر و محروم در کشور متوجه کنم؛ توجه آنها را به این نقاط جلب کنم. امروز خوشبختانه این مقصود حاصل شده است؛ یعنی یکی از برنامه‌های دولت خدمتگزار همین است که همه‌ی استانها و همه‌ی شهرها و شهرستانها را، به طور مستقیم زیر دید قرار می‌دهد؛

بخصوص این منطقه و این استان که امسال کمبود باران و نازلات آسمانی، برای کشاورز و دامدار و افرادی که

چشمشان به آسمان است، مشکلاتی را به وجود آورده است و بیشتر هم به وجود خواهد آورد؛ من اطلاع دارم و به من گزارش دادند که دولت برای جبران بخشی از مشکلات ناشی از خشکسالی تدابیری اندیشیده و برنامه‌هایی پیش‌بینی کرده است و بودجه‌هایی را گذاشته‌اند. امیدواریم آنچه را که دولت با مقدرات خود تصویب کرده است، ان‌شاءالله به بهترین وجهی اجرا بشود و مردم بهره‌مند بشوند. البته دست دعا را هم به آسمان بلند داریم: از خدای متعال تفضلش، رحمتش و عنایتش را به این مردم مؤمن و به این سرزمین‌های تشنه، طلب می‌کنیم؛ امیدواریم خدای متعال تفضل کند.

از جمله‌ی آنچه که بنده در اول امسال خطاب به ملت ایران و مسئولین کشور بیان کردم، همین مسئله‌ی تکیه بر گسترش فضای فعالیت اقتصادی است. چرا؟ چون بخصوص دشمن روی این نقطه تکیه کرده است و تکیه می‌کند. عزیزان من! دشمن انقلاب اسلامی، در طول این سال‌های متمادی - قریب سی سال - از همه‌ی راه‌های ممکن برای شکستن عزم و اراده‌ی ملت ایران پیش آمده و وارد عمل شده؛ از توطئه‌ی سیاسی، از کودتای نظامی، از تحمیل جنگ هشت ساله، از تبلیغات زهرآلودی که به طور شبانه‌روز - متصل - از بلندگوهای صهیونیستی و استکباری علیه ملت ایران و نظام جمهوری اسلامی پخش می‌شود. همه‌ی کارها را کرده‌اند؛ به این نتیجه رسیده‌اند که بلکه بتوانند ملت ایران را در یک توطئه‌ی اقتصادی گرفتار کنند. این تازگی هم ندارد؛ از اول انقلاب تحریم اقتصادی و محاصره‌ی اقتصادی، به شکل‌های مختلف در کشور ما جریان داشته است؛ فشار آوردند، ملت ایستاد؛ در عین حال آنها می‌خواهند همین را ادامه بدهند، باز هم ملت ما می‌ایستد. همان طوری که در طول این سی سال گذشته، ملت ما بر توطئه‌ی محاصره‌ی اقتصادی فائق آمد و گام‌های بلندی را در راه پیشرفت کشور از همه جهت برداشت، امروز هم علی‌رغم بددلی و سوء نیت سیاستمداران استکبار جهانی، ملت ما در مقابل هر توطئه‌ای - و بخصوص این توطئه - خواهد ایستاد.

راه کار هم این است که ملت ما دست به دست هم بدهند و کشور را از وابستگی اقتصادی نجات بدهند. انقلاب، ما را از وابستگی سیاسی نجات داد. در راه استقلال اقتصادی هم کارهای زیادی شده است؛ اما همت همه‌ی ملت ایران از قشرهای مختلف را می‌طلبد تا کشور بتواند از لحاظ اقتصادی کاری بکند که دیگر تهدید به تحریم و محاصره‌ی اقتصادی معنا پیدا نکند. این خطاب به همه‌ی ملت است، فقط خطاب به مردم ممسني نیست؛ همه باید دست به دست هم بدهند. این کشور سرمایه‌های انسانی فراوانی دارد؛ سرمایه‌های مادی فراوانی هم دارد. با سرمایه‌گذاری لازم، با برنامه‌ریزی درست و متین و با پشتکار و جدیت، ما خواهیم توانست در مدت یک برنامه‌ی مشخصی، کاری بکنیم که دیگر کشور در عرصه‌ی اقتصادی دنیا از تحریم اقتصادی و محاصره‌ی اقتصادی، هیچ باکی نداشته باشد. این وظیفه‌ی ملی ماست، باید انجام بدهیم. هر کسی می‌تواند نقش داشته باشد. سرزمین وسیع و امکانات فراوانی هم داریم.

البته محدودیتهایی هم داریم. من در شیراز اشاره کردم: اگر ما اسراف نکنیم، می‌توانیم نیاز کشور را برآورده کنیم. یکی از چیزهایی که ما در این کشور نتوانستیم بر خودمان فائق بیاییم و اصلاح کنیم، مسئله‌ی اسراف است و یکی از موارد اسراف، اسراف در آب است؛ اتفاقاً کشور ما جزو مناطقی است که از لحاظ آب آن چنان غنی نیست؛ اما در صورتی که اسراف نکنیم و روش کار را آن چنان که عاقلانه و درست است در پیش بگیریم، با همین آب موجود می‌توانیم نیاز کشور را برآورده کنیم. اینها وظائف همه‌ی مردم ایران است و دولت اسلامی موظف است که با ترتیب صحیح و با برنامه‌ی درست، از این آمادگی ملت ایران استفاده کند و ان شاء الله یکی پس از دیگری مشکلات را برطرف کنند.

البته ملت ایران در طول این سی سال، مشکلاتی را هم متحمل شده‌اند؛ ولی عزت ملی هزینه دارد؛ هیچ کشوری بدون دادن هزینه‌ی لازم، به عزت ملی، به استقلال ملی و به هویت برتر خود، دست پیدا نمی‌کند؛ باید هزینه‌اش را پرداخت. ملت ما این هزینه را پرداخته است و باز هم خواهد پرداخت. من خطاب به این ابرقدرتها و عمال آنها که چشم‌هایشان را می‌بندند، واقعیات را نمی‌بینند و دهان‌هایشان را باز می‌کنند به تهدید کردن و عربده کشیدن، به آنها می‌گویم: تهدید، ملت ایران را وادار به عقب نشینی نمی‌کند. تهدید نمی‌تواند ملت ما را از این راهی که در پیش گرفته است منصرف بکند: راه به سوی کمال، راه به سوی عزت کامل، راه به سوی استقلال کامل، راه به سوی پیاده شدن کامل ارکان دین در این کشور که اسلام عزیز بتواند همه‌ی مشکلات ما را برطرف بکند. این راهی است که ملت ایران در پیش گرفته و از این راه منصرف نخواهد شد. دشمن نمی‌تواند با تهدید کاری بکند. این روزها باز صدای تهدیدشان بلند شده است: امریکا و صهیونیستها یک جور، بعضی از دولتهای اروپایی هم جاهلانه و ناخردمندانه، دنباله‌رو امریکا! مگر ملت ایران را تجربه نکردید؟ مگر این ملت عظیم و مقاوم را نیازمودید؟ ما راه خودمان را با قدرت ادامه خواهیم داد و نمی‌گذاریم مستکبران عالم، حق این ملت را پایمال کنند. این تکلیف ما، وظیفه‌ی ما و حق این ملت عظیم است که ما باید به مقتضای مسئولیت‌مان، این حق را ادا کنیم؛ باید نگذاریم دشمن با شیوه‌های گوناگون، با روشهای مختلف، با جنگ روانی و با انواع و اقسام حيله‌ها و ترفندها حق این ملت را پامال کند و به فضل پروردگار نخواهیم گذاشت.

شما مردم عزیز بدانید راه نجات این ملت و همه‌ی ملت‌های امت اسلام از همه‌ی گرفتاریهایی است که دارند، اسلام است؛ اسلام می‌تواند ما را نجات بدهد. در این سی سالی هم که از عمر انقلاب اسلامی می‌گذرد و نظام جمهوری اسلامی امروز در عنفوان جوانی و نشاط است، هر جایی که بهتر و دقیقتر به اسلام عمل کرده‌ایم، بیشتر موفق شدیم؛ اگر جایی موفق نشدیم، به خاطر این است که وظیفه‌ی اسلامیمان را با دقت انجام ندادیم؛ اگر انجام بدهیم، به اهداف خودمان خواهیم رسید. بحمدالله این ملت، ملت آماده، بانشاط، شجاع، رشید، آگاه و هوشمندی است که حق خودش را می‌شناسد و آن را دنبال می‌کند.

از خداوند متعال می‌خواهیم مسئولین کشور را در انجام مسئولیتها و پیگیری وظائفشان نسبت به آحاد ملت ایران - بخصوص آن مناطقی که در طول سالها دچار محرومیت بوده‌اند و از جمله همین منطقه‌ی عزیز شما - ان شاءالله موفق بدارد و وسائل کار را برای آنها فراهم کند و آنها بتوانند وظائف خودشان را در مقابل شما مردم عزیز انجام بدهند. پروردگارا! رحمت و لطف و فضل خود را بر این مردم نازل کن. پروردگارا! دل‌های مؤمن و باصفای این مردم را با نور لطف و هدایت خود منور بگردان. پروردگارا! روزبه‌روز نظام مقدس جمهوری اسلامی را مستحکمتر بگردان. پروردگارا! ما را بر انجام وظائفی که در قبال این مردم عزیز داریم توانا و موفق بگردان؛ قلب مقدس ولی عصر را از ما راضی کن؛ دعای آن بزرگوار را شامل حال ما بگردان.

والسلام علیکم ورحمةالله وبرکاته